

[Christmas Møller.]

først træde i Kraft den 1. Oktober 1930, Vinteren skal gaa under den gamle Lov.

Regeringen sætter sig til Rette, og dette kan vi paa visse Omraader intet have imod, da vi er af den Opfattelse, at store nye Udgiftslove bør undgaas. Men paa andre Omraader er vi af den Opfattelse, at mere Aktivitet burde udvises af Regeringen, men stor Tillid til, at den nuværende Regering skal handle paa disse Omraader, har vi ikke.

Grundlaget for denne Debat er jo uden Finanslovsforslaget og Finansministerens Tale den Tale, den højtærede Statsminister holdt ved Rigsdagens Aabning, og jeg skal paa mit Partis Vegne knytte nogle Bemærkninger til disse Taler og til de Regnskaber, der foreligger til Behandling her. Men ved Siden heraf vil det være min Opgave at angive Hovedretningslinierne for den Politik, vi fra vor Side i den kommende Tid vil føre.

Aabningstalens Ord om Udenrigspolitikken var af den sædvanlige traditionelle, kedsommelige Art. De sagde intet, og Ordene har med meget ringe Ændring været anvendt Aar ud og Aar ind, hvad enten Forholdene paa dette Omraade var mere eller mindre gode. Men til disse traditionelle Ord føjede Statsministeren en Udtalelse om, at den danske Regering i Anledning af Misforholdet mellem vedtagne og ratificerede Konventioner vilde søge dette Forhold ændret derved, at en Række Konventioner, som er vedtaget af Folkenes Forbund og den internationale Arbejdsorganisation, vil af Ministeriet blive foreslaaet ratificeret, og i det Tilfælde, tilføjes der, hvor Konventionerne krævede ny national Lovgivning, vilde Forslag herom fremkomme.

Det ærede Medlem, som var Ordfører for det ene Regeringsparti, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, henviste ogsaa til den Stilling, som det Medlem af Folkeforbundsdelegationen, som hører til mit Parti, havde indtaget under Forhandlingerne i Genève. Der er derfor sikkert god Grund for mig til at gøre et Par enkelte Bemærkninger om hele dette Forhold.

Vi er ikke uenige i, at der er et betydeligt Misforhold mellem vedtagne og ratificerede Konventioner, og vi kan ogsaa være af den Opfattelse, at det for hele det internationale Samarbejdes Skyld er forstandigt,

at dette Misforhold ophæves; men vi maa for vort Vedkommende fremhæve, at det ikke alene kan ske derigennem, at det er Riget, som ratificerer Konventionerne og vedtager ny Lovgivning i Anledning af dem, men det maa ogsaa være Regeringernes Pligt at drage Omsorg for, at Statens Repræsentanter ikke paa de internationale Forsamlinger stemmer for en Række Konventioner, som Repræsentanterne maa være klar over ikke kan blive ratificeret.

Jeg kan i denne Forbindelse nævne Konventionen om 8 Timers Arbejdsdag. For det Tilfælde, at det, hvad man i og for sig maa formode, er Regeringens Hensigt at foreslaa denne Konvention ratificeret, vil vi for vort Vedkommende vende os mod denne Konvention paa samme Maade, som vi gjorde det tidligere. Vi tror ikke, at det er den Vej, som man her har været inde paa, man skal gaa, og vi kan ogsaa i Forbindelse med 8 Timers Arbejdsdagen pege paa, at i samme Øjeblik Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdag i den Forstand er aktuelt, som det er det i Dag, saa rejses der Krav om en 7 Timers Arbejdsdag, og vi maa for vort Vedkommende paa det bestemteste afvise, at for det Tilfælde, den nuværende Regerings Repræsentanter skulde finde paa paa en eller anden international Forsamling at vedtage en Konvention herom, det da skulde forpligte os til at ratificere den og ændre vor Lovgivning i Overensstemmelse hermed.

Men for øvrigt er det paa dette Omraade gaaet det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som jo ogsaa satte sig hyggeligt og mageligt til Rette, ja, næsten gik over i en hyggelig, i hvert Fald overfor det andet Oppositionsparti alt tilgivende Bedstefaderstil — det er gaaet det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen paa dette Omraade, saaledes som jeg har Indtryk af, at det ret ofte gaar ham, at han er faret for en halv Vind, og at han aldeles ikke kan tage det ærede Medlem Hr. Holger Andersen og hans Stilling til Indtægt for sig, saaledes som han har gjort det.

Forholdet er tværtimod dette, hvad jeg begribeligvis har talt med min Partifælle om, at det Standpunkt, han har stillet sig paa, er et Standpunkt, man tidligere har indtaget fra den danske Delegations Side, og det falder nøje sammen med det Standpunkt, som den konservative engelske Regering indtog i 1926; og det blev udtrykkelig